

Antonín Dvořák

Narozen: 8. září 1841 v Nelahozevsi, **OBDOBÍ: ROMANTISMUS**

Dětství

Hudbu měl Toník rád od malička, přestože nevyrostal v muzikantské rodině. Jeho tatínek byl venkovským řezníkem. Měl v Nelahozevsi malou hospůdku, kde bývalo veselo, hlavně o pouti, posvícení a masopustě. Vesničtí muzikanti vesele vyhrávali a malý Toník je rád poslouchal. Jakmile trochu povyrostl, musel začít pomáhat svému otci v řeznické práci. Řezníkem se Antonín sice vyučil, nikdy ale nevykonával toto povolání. Začal se věnovat hudbě, která mu byla mnohem bližší.

Hudební život:

Působil v divadelním orchestru Prozatímního divadla pod taktovkou Bedřicha Smetany. **Pobýval v Americe**, kde mu bylo nabídnuto místo ředitele Národní konzervatoře v New Yorku. Umírá 1. května 1904 a je pohřben na Vyšehradě.

Dílo:

Opery: **Jakobín, Čert a Káča, Rusalka** **PUŠŤ SI UKÁŽKU Z OPERY RUSALKA NA YOUTUBE: MĚSÍČKU NA NEBI HLUBOKÉM**

Pro orchestr: **9 symfonií** (IX. symfonie e moll Z Nového světa) **PUŠŤ SI UKÁŽKU**

Slovanské tance - 2 řady po 8 skladbách. Dvořák zde čerpá ze slovanských lidových tanců.

Klavírní tvorba: Lístky do památníku

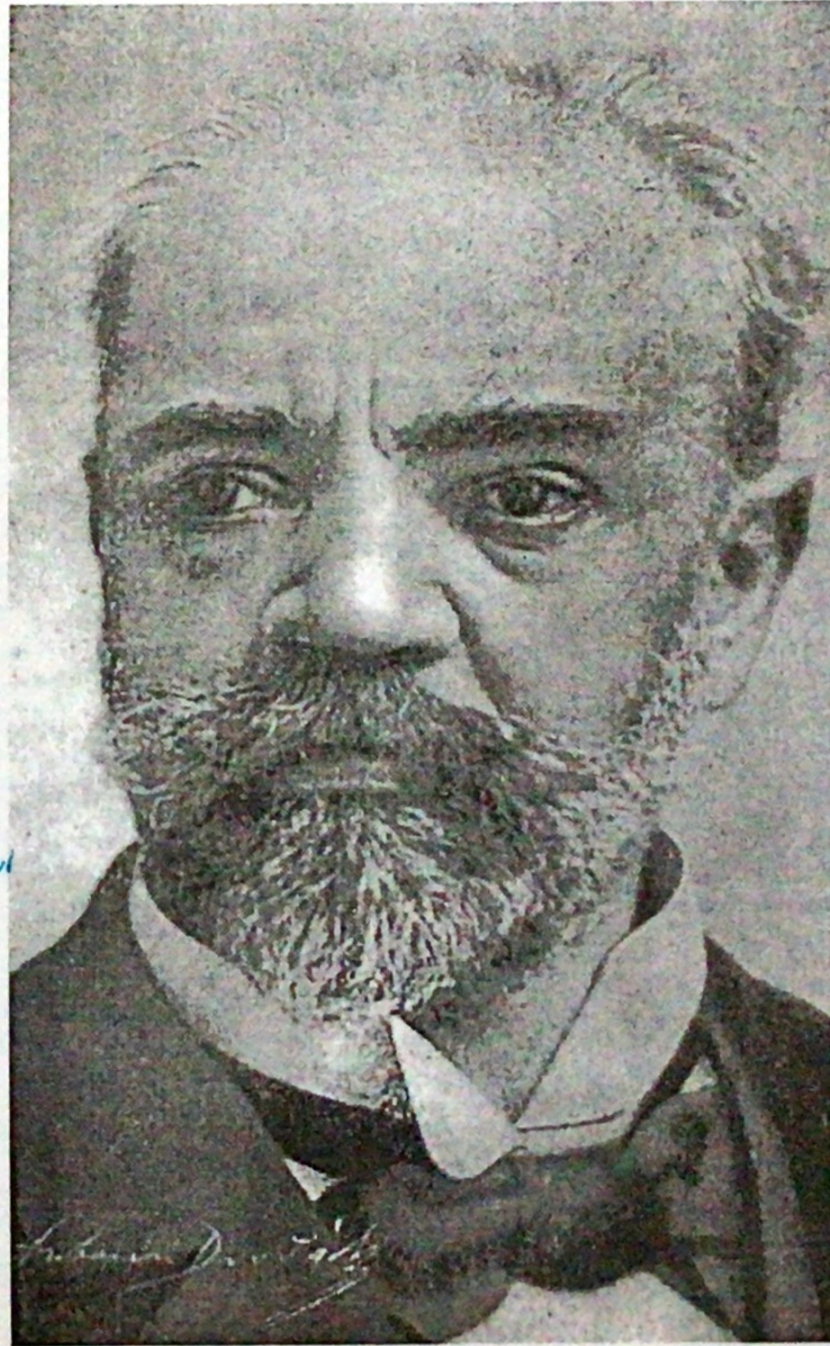
Písně: Moravské dvojzpěvy

Pracovní zvyky při komponování: Ráno vstával velmi brzy, okolo páté hodiny. Obvykle skládal tři hodiny dopoledne a tři odpoledne. Psal velmi rychle s častými škrty, na klavír přehrával až hotové věci. Častokrát byl ale Dvořák se svou skladatelskou prací velmi nespokojený. Svá díla dokonce i spálil, protože je sám nepovažoval za dost kvalitní.

Záliby: Antonín Dvořák se zajímal o tehdy moderní techniku (lokomotivy, parníky). Choval holuby, rád pracoval na zahradě. Byl výborným hráčem kulečnicku, také hrával kuželky a karty. Provozoval pěší turistiku.

Jídlo a pití: Nejraději jedl uzené se šafránovou omáčkou, pil rád pivo.

Úsměvy: Na své životní rozhodnutí opustit řeznické řemeslo vzpomínal později Dvořák s humorem: „To už jsem byl vyučeným řezníkem a jednou jsem vedl domů jalovici. Ta se najednou polekala a začala prudce škubat opratí, kterou jsem měl omotanou na ruce. Protože jsem byl drobné postavy, zvíře mě porazilo na zem a táhlo mě za sebou. Domů jsem se sice vrátil celý odřený, ale skálopevně přesvědčený, že řezníkem nebudu a nebudul!“ A tak díky jankovité jalovici dostal svět jednoho ze svých hudebních velkánů.

***VYHLEDEJ SI NEJAKOU ZAJÍMAVOST O A. DVOŘÁKOVĚ SÁM**